

Иван Вазов

Либето

Ангел не е, но не мрази
и кат ангел е без грях,
няма хубави елмази,
но то грее като тях.

Мома не е, но обича
по-горещо от мома.
Тя се с рози не накича,
но тя роза е сама.

Не ми прави клетви верни,
както навик е по нас,
вместо думи лицемерни
тя цалува ме без глас.

Що ми трябва да дира
за песни си критик друг,
кат ги сладки тя намира
и обича техний звук?

Мъки тежки ако патя,
гони ли ме страшен враг,
сявга в нейните обягья
търся милост, верен ляк.

Ако в минути неприятни
скръб духа ми съкруши,
тя със думи благодатни
и с милувки ме теши.

Ако горки сълзи роня
божий гняв да укротя,
вместо пред божа икона
ней молитва си чета.

Бури, мълний върху мене
тряскаат ли във нощний час,
то във нейните колене
крива си главата аз.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Преслав Марков

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8390>]